

SZERZETESEK ÓBUDÁN

Múzeumok Éjszakája az MKVM-ben
Magyar Kereskedelmi és Vendéglátóipari Múzeum,
2016. június 25. szombat, 14-24 óráig

A Szerzetesek asztalánál című időszaki kiállításunkhoz kapcsolódó programokkal várjuk vendégeinket, akik többek között megismerkedhetnek azokkal a szerzetesrendekkel, melyeknek szerepük volt étkezési kultúránk fejlődésében. Kicsik és nagyok kipróbálhatják a gyertyadíszítést és a gyógyteák csomagolását, valamint rozscipókat is süthetnek. Képrejtvény játékok segítségével megismerhetik a szerzetesek viseleteit, rendházait és a műhelyeikben készülő portékákat. A látogatók már kora délutántól bencés, ferences, ciszterci testvérekkel és nővérekkel beszélgethetnek a megszentelt életről. De aki nemcsak lelki megtisztulásra és felüdülésre vágyik, az megvásárolhatja a különböző rendek műhelyeiben készült kézműves termékeket is. Mindezek mellett zirci szerzetesek söreivel, hűsítő fröccsökkel, finom falatokkal és további meglepetésekkel várjuk látogatóinkat. ●
Részletes program: www.mkvm.hu

MAIGRET A TÖRÖK UTCÁBAN

Zappe László

Krimi esetében nem illik elárulni, hogy ki a gyilkos. Ha pedig az a címe, hogy A fej nélküli holttest, mint most a Pince-színházban, a Kálvin tér mögötti Török utcában, akkor talán még azt sem, hogy ki az áldozat. Bár ezekre a kérdésekre a néző a színházban öt, de legfőjebb tíz percen belül megkapja a választ.

Georges Simenon állandó krimihőse, Maigret felügyelő se golyózik rajta sokat. Úgy dönt, hogy a Szajnában fej nélkül talált hulla nem lehet másé, mint a közeli biztró tulajdonosáé, aki történetesen hiányzik otthonából, birodalmából és munkahelyéről. Ott csak a feleség található, aki szerint a férje vidékre ment borért, ami rendes szokása. Maigret-nek ennyi elég is ahhoz, hogy Ondraschek Péter szűkössre vett díszletében letanyázzon a tantszós, tehát nyilvános telefonkészülék mellé, és érdeklődni kezdjen. De csak kisebb részben érdeklik a tények, hogy ki, mikor, hol és kivel. Nem bizonyítani akarja a dolgokat, inkább földeríteni. És nem annyira az adatok, mint inkább a lelki motívumok felől.

A nézőt természetesen a titkokat sejtető kérdések csalják be a kocsmapulat és a távbeszélő készülék közötti térben folyó bozótharcba. Ám a tények logikájából hamar kifogy az izgalom. Az asszonynak üzembiztos válasza van mindenre:

honnan tudná, merre jár a férje, miért nem jött meg idejében.

De a felügyelőt sem azok a kérdések izgatják elsősorban, amelyekre a vizsgálóbíró, az ügyész, a bíróság előtt felelni kell. Simenon nem *Agatha Christie*, Maigret nem Poirot vagy Miss Marple. Simenon nem angol, hanem francia. Maigret nem éri be a tárgyi bizonyítékkal, a csomagmegőrzőben lelt kofferral. Számára a vidéki közjegyző elbeszélése a fontos, amelyből feltárul a múlt. A különös asszony különös származása, furcsa jelleme, rendhagyó személyisége, egész rakoncátlan magatartása. És fény derül arra az egészen valószínűtlen, sőt, a valószínűvel szögesen ellentétes vagyoni vitára az asszony öröksége fölött, amely miatt a biztró tulajdonosának halnia kellett.

Nem tudom, az átíró és rendező Vörös Róbertnek az ötlet volt-e meg előbb, vagy a két főszereplő, de az biztos, hogy a történet, a regényből született darab és a főszerepek alakítói remekül egymásra találtak. Kaszás Gergő és Egri Márta vívják a látszólag szenttelen macska-egér harcot. Pókerarccal küzdenek, természetesen. Az asszony számára létkérdés, hogy ne árulja el magát, a nyomozó számára meg munkaköri rutin. Az asszony viselkedése csupa tüske, hi-

szon sündisznóállásban harcol, védekezik, miközben a védekezés látszatát is kerülnie kellene, hiszen az maga volna a beismerés. A felügyelő számára viszont a blazírt magabiztosság nemcsak adottság, de fegyver is, a megfélemlítés, a megtörés eszköze. Maigret-nek azonban erősebb fegyvere is van, és ebben különösen erős Kaszás Gergő játéka: a bizalom megnyerése. A harcoló felek között kölcsönös függés alakul ki, ami természetesen a nyomozónak kedvez, hiszen az asszonynak van takargatni valója. Színészi és Bozsik Ágnestől jelmeztervezői remekelés, amikor az asszony elhanyagolt háztartásbeliből valóságos dámává öltözik, hogy elinduljon a letartóztatásba.

Maigret segítőjét, Lapointe nyomozót Szatory Dávid formázza lényegében főnöke rokonszenves ellentétévé. Hasznos kiegészítő, buzgó, derűs, kellemes munkatárs, egyáltalán nem buta, csak az igazán nagy szellemek lényeglátó képessége hiányzik belőle. A koronatanúnak is mondható vidéki közjegyzőről Székely B. Miklós rajzol finoman árnyalt portrét. Akit bemutat, több mint lelkiismeretes hivatalnok. Jó emberismerő, és biztosan lokálpatrióta is, olyan gonddal, alapossággal foglalkozik körzete családi, emberi és természetesen vagyoni viszonyaival. Nemcsak ügyintézője, de gondozója, sőt történésze is szűkebb hazájának. Széll Attila, Csákvári Krisztián és Hábermann Lívია lelkiismeretesen megfelel kisebb szerepének. ●